ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ŞI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Decizia nr.722 **Dosar nr.7749/2/2013**

Şedința publică de la 11 martie 2016

Președinte: Eugenia Marin - Judecător
Liliana Vişan - Judecător
Dana Iarina Vartires - Judecător
Alice Leasă - Magistrat asistent

&&&

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România împotriva sentinței civile nr. 2397 din 16 septembrie 2014, pronunțată de Curtea de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal se prezintă recurenta-reclamantă Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, prin consilier juridic Datcu Adrian, intimatul-pârât Ministerul Tineretului şi Sportului, prin consilier juridic Stan Vicențiu Dacian şi intimata-pârâtă Federația Română de Pescuit Sportiv, prin consilier juridic Popescu Ştefan, lipsind intimatul-pârât Guvernul României.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că în urma procedurii prevăzută de art. 493 Cod procedură civilă, recursul a fost admis, în principiu, în şedința din camera de consiliu din data de 10 februarie 2016.

Reprezentantul intimatei-pârâte Federația Română de Pescuit Sportiv arată că renunță la excepția inadmisibilității acțiunii, susținând că autorizația de afiliere nu este un act administrativ unilateral.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată şi acordă cuvântul părților în raport cu recursul declarat.

Recurenta-reclamantă Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România solicită admiterea recursului, casarea sentinței atacate şi, pe cale de consecință, admiterea acțiunii, pentru considerentele expuse pe larg în cuprinsul motivelor de recurs.

În esență, arată că la data când s-a emis autorizația de afiliere a Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, nu exista un ordin al Ministrului Tineretului şi Sportului, aşa cum prevăd dispozițiile art. 19 alin. 2 din Regulamentul de punere în aplicare a legii.

Mai arată că art. 1 lit. din Regulament stabileşte că autorizația de afiliere este un act administrativ.

În susținerea poziției sale depune la dosar, în şedință publică, concluzii scrise.

Reprezentantul intimatei-pârâte Federația Română de Pescuit Sportiv solicită respingerea recursului ca nefondat şi menținerea sentinței atacate ca fiind temeinică şi legală, pentru argumentele dezvoltate în întâmpinare.

Depune la dosar decizia nr. 2728 din 23 iulie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație şi Justiție - Secția contencios administrativ şi fiscal în dosarul nr. 7423/2/2013, precum şi decizia nr. 156 din 12 octombrie 1999, pronunțată de Curtea Constituțională, act ce a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 10 din 12 ianuarie 2000.

Reprezentantul intimatului-pârât Ministerul Tineretului şi Sportului solicită respingerea recursului ca nefondat şi menținerea sentinței atacate ca fiind temeinică şi legală, pentru argumentele dezvoltate în întâmpinarea formulată în cauză.

În conformitate cu dispozițiile art. 394 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte închide dezbaterile şi reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea formulată, astfel cum a fost precizată ulterior, reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România (A.G.V.P.S.) a chemat în judecată pe pârâții Ministerul Tineretului şi Sportului, Guvernul României şi Federația Română de Pescuit Sportiv, solicitând suspendarea executării şi anularea Autorizației nr. 1141/15.04.2013 privind afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

2. Soluția instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 2397 din 16.09.2014, Curtea de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal- a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Guvernul României, a respins acțiunea în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă şi a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Tineretului şi Sportului şi Federația Română de Pescuit Sportiv.

3.Calea de atac exercitată

Împotriva sentinței civile nr. 2397 din 16.09.2014, pronunțată de Curtea de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, a declarat recurs reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, invocând dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 din Noul cod de procedură civilă.

În dezvoltarea acestui motiv de recurs au fost formulate critici de nelegalitate ce vor fi prezentate în continuare.

Recurenta susține că instanța de fond în mod greşit a reținut că sunt îndeplinite condițiile pentru afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv , atâta vreme cât nu există ordinul Ministrului Tineretului şi Sportului, prin care sunt stabilite condițiile avizării sau autorizării afilierii prevăzute la alin.(1), şi, pe acest considerent, a dispus respingerea acțiunii.

Inexistența acestui ordin, care ar fi trebuit să stabilească condițiile concrete ale avizării sau autorizării afilierii, este motivul principal pentru care Autorizația de afiliere nr.1441/2013 este

nelegală, fiind emisă cu încălcarea propriei reglementări a M.T.S., drept pentru care anularea acestuia este temeinică şi legală.

Recurenta mai arată că pe referatul întocmit de Direcţia politici, strategii şi performanţă sportivă, în vederea eliberării autorizaţiei pentru afilierea Federaţiei Române de Pescuit Sportiv (F.R.P.S.) la Confederaţia Internaţională de Pescuit Sportiv (C.I.P.S.), semnat de către directorul acesteia s-a precizat, următoarele; "*d-le director, rog corespondenţă cu Confederaţia Internaţională de Pescuit Sportiv, din care să rezulte că România nu are alt reprezentant afiliat*".

De asemenea, atât în acţiune cât şi în concluziile scrise s-a arătat că A.G.V.P.S. a fost constituită şi a funcţionat ca o federaţie sportivă naţională în domeniul pescuitului sportiv încă din anul 1958, cu mult înaintea apariţiei Legii nr.69/2000 a educaţiei fizice şi sportului, fiind membră cu drepturi depline, a Confederaţiei Internaţionale de Pescuit Sportiv din anul 1957.

Deci A.G.V.P.S. este înscrisă în Confedaraţia Internaţională de Pescuit Sportiv şi este singura acreditată până acum de această confederaţie internaţională în profil să organizeze campionate naţionale şi să desemneze echipele reprezentative ale României la Campionatele mondiale, aspecte cunoscute de către M.T.S. În Confedaraţia Internaţională de Pescuit Sportiv nu poate fi înscrisă decât o entitate juridică din fiecare ţară, iar din România este înscrisă A.G.V.P.S. din 1957.

Recurenta mai arată că pentru înscrierea Federaţiei Române de Pescuit Sportiv, ar trebui ca A.G.V.P.S. să nu mai fie membru cu drepturi depline în condiţiile statutului C.I.P.S., ceea ce nu este normal după 57 de ani de activitate neîntreruptă, meritorie şi onorabilă pentru România .

La art.21 alin.(1) din Legea nr.69/2000 se precizează cine sunt structuri sportive, şi anume: lit.a) - lit.e) asociaţiile sportive, cluburile sportive, asociaţiile judeţene şi ale municipiului Bucureşti pe ramuri de sport, ligile profesioniste, federaţiile sportive naţionale, la lit.f) "*Automobil Clubul Român, pentru activitatea de automobilism sportiv şi Karting sportiv*", iar la lit.g) alte organizaţii sportive naţionale, fără ca A.G.V.P.S. să fie nominalizată într-un fel.

4.Apărările formulate în cauză

Intimații Federația Română de Pescuit Sportiv şi Ministerul Tineretului şi Sportului au formulat întâmpinări prin care au solicitat respingerea recursului ca nefondat.

5.Procedura derulată în recurs

În cauză a fost întocmit raportul asupra admisibilității în principiu a recursului, iar prin încheierea de şedință din data de 10 februarie 2016, recursul a fost admis în principiu.

6.Soluția instanței de recurs

Analizând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate de recurentă, a apărărilor expuse în întâmpinarea intimților, Înalta Curte apreciază că recursul este nefondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Prin Autorizația nr. 1141/15.04.2013, Ministerul Tineretului şi Sportului a autorizat afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

Autorizația de afiliere internațională a fost eliberată de Ministerul Tineretului şi Sportului în condițiile prevăzute de art. 38(2) şi a prevederilor art. 19 din Regulamentul de aplicare al Legii nr. 69/2000 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001.

Conform art. 18 lit. t) din Legea nr. 69/2000, Ministerul Tineretului şi Sportului *„reprezintă interesele statului in diferite organe si organisme sportive internaționale; negociază si încheie acorduri, înțelegeri, protocoale şi alte documente de colaborare în domeniul sportului cu organisme de specialitate din alte tari, pe baza prevederilor legale in vigoare"*.

Ministerul Tineretului şi Sportului a autorizat Federația Română de Pescuit Sportiv să reprezinte România la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

Recurenta susține că este federație sportivă, dar nu depune nici o probă în acest sens.

Art. 21 alin.3 din Legea nr. 69/2000 prevede următoarele: *Ministerul Tineretului si Sportului organizează, in condițiile stabilite prin prezenta lege, evidenta structurilor sportive prin Registrul sportiv, atribuind fiecărei structuri înscrise un număr de identificare si Certificatul de identitate sportiva.*

Din actele şi lucrările dosarului rezultă că recurenta nu a depus nici o probă din care să reiasă că este recunoscută în condiţiile legii ca structură sportivă.

Conform art. 37(2) din Legea nr. 69/2000: *„Federaţiile sportive naţionale asigura reprezentarea României în competiţiile sportive şi în organismele internaţionale la care sunt afiliate*".

Art. 36 alin. 2 din Legea nr. 69/2000 prevede că: *„ Pentru o ramură de sport se poate constitui, în condiţiile legii, o singură federaţie sportivă naţională*".

Înalta Curte constată că instanţa de fond în mod corect a reţinut îndeplinirea condiţiilor de legalitate a emiterii Autorizaţiei nr.1141/15.04.2013 privind afilierea Federaţiei Române de Pescuit Sportiv la Confederaţia Internaţională de Pescuit Sportiv iar documentaţia transmisă în vederea afilierii îndeplineşte condiţiile de legalitate impuse de lege.

Documentaţia referitoare la afilierea unei federaţii sportive naţionale la federaţia sportivă internaţională este prevăzută de art.19 alin.(1) din H.G. nr.884/2001, iar ordinul Ministerului Tineretului şi Sportului privind condiţiile avizării sau autorizării afilierii prevăzute de dispoziţiile art.19 alin.(l) din H.G. nr.884/2001 nu poate deroga de la condiţiile dispuse de aceste dispoziţii.

Autorizaţia nr.1141/15.04.2013 reprezintă actul prin care s-a răspuns la cererea de autorizare depusă de Federaţia Română de Pescuit Sportiv, autorizaţie care a fost emisă pentru orice altă federaţie română în ramură de sport, iar Ministerul Tineretului şi Sportului are obligaţia emiterii unei autorizaţii de afiliere, atâta timp cât federaţiile sportive respectă documentaţia necesară în vederea autorizării afilierii la federaţiile sportive internaţionale.

De asemenea, instanţa de control judiciar, în acord cu cele reţinute de instanţa de fond, constată că autorizaţia a cărei anulare se solicită nu este un act administrativ nelegal întrucât, pe de o parte, a fost respectată procedura afilierii reglementată de H.G. 884/2001, federaţia pârâtă depunând toate documentele enumerate de art. 19 alin. 1 din HG 884/2001, iar pe de altă parte, recurenta nu are calitatea de persoană vătămată, în sensul art. 2 alin. 1 lit. a din Legea 554/2004, sub aspectul imposibilităţii organizării competiţiei sportive invocate în acţiune, câtă vreme nu este o structură sportivă conform Legii 69/2000 şi nu are ca atribuţie organizarea

competițiilor oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României.

În consecință, Înalta Curte constată că recursul este nefondat, iar hotărârea instanței de fond este temeinică și legală.

7.Temeiul legal al soluției instanței de recurs

Pentru toate considerentele expuse la punctul anterior, în temeiul art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 496 alin. (1) C.proc.civ., Înalta Curte va respinge recursul ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România împotriva sentinței civile nr. 2397 din 16 septembrie 2014, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 11 martie 2016.

JUDECĂTOR, E.Marin

JUDECĂTOR, L.Mișan

JUDECĂTOR, D.I.Vartires

MAGISTRAT ASISTENT, A.Leasă

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA
Prezenta copie fiind conformă cu originalul a fost înmânată reclamantului la data de 19/12/2016

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. 973
în sumă de 5 lei
GREFIER ȘEF